

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 301

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 719

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτημάτων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς αὐθαίρετος κάτοχος δημοσίου κτήματος, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, πάντως ὅμως κατέχων τὸ κτῆμα πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967, δικαιοῦται ὅπως ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις, αἵτινες δέον νὰ συντρέχουν κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρόνου, αἰτήσηται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὴν ἐξαγορὰν τούτου, ἐφ' ὅσον:

α) Προκειμένου περὶ ἀστικοῦ ἀκινήτου, ἔχει ἀνεγερθῆ ἐπ' αὐτοῦ μόνιμον κτίσμα, εἰς ὃ κατοικεῖ ὁ ἴδιος ἢ ἡ οἰκογένειά του, ἔστω καὶ κατὰ τὴν θερινὴν μόνον περίοδον ἢ χρησιμοποιεῖ τοῦτο, προσωπικῶς, δι' ἐπαγγελματικοὺς σκοπούς, δὲν κέκτηται δὲ κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἑτέραν ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν, ἢ μέσον ἐτήσιον εἰσόδημα μεῖζον τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὰ τρία πρὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρόνου ἔτη.

β) Προκειμένου περὶ ἀγροτικοῦ κτήματος, καλλιεργεῖ τοῦτο αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, συστηματικῶς καὶ ἀνελλιπῶς. Ὡς ἀγροτικὰ κτήματα νοοῦνται τὰ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των προοριζόμενα διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἐξαγορὰ διὰ μὲν τὰ κείμενα ἐντὸς σχεδίου πόλεως ἀστικὰ ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἔκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ ἐμβαδοῦ ἑνὸς (1) ἀρτίου οἰκοπέδου, διὰ δὲ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως κείμενα τοιαῦτα δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἔκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ ἑνὸς (1) στρέμματος. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς σχεδίου πόλεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγορὰ συνεχομένης ἐκτάσεως μέχρις ἐμβαδοῦ ἑνὸς (1) εἰσέτι ἀρτίου οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον αὕτη καλύπτεται διὰ μονίμων κτισμάτων, ἀνεγερθέντων ὑπὸ τοῦ κατόχου ἢ εἶναι ἀκάλυπτος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελῶς ἢ διὰ συνενώσεώς της μετὰ συνεχομένης ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου ἄρτιον οἰκόπεδον. Διὰ τὰ μέχρις ἐκτάσεως ἑνὸς (1) στρέμματος ἀστικὰ ἀκίνητα τὰ κείμενα εἰς τὰς περιφερείας Σουφλίου καὶ Διδυμοτείχου καὶ χρησιμοποιούμενα διὰ σηροτροφίαν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγορά, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχουν ἀνεγερθῆ ἐπ' αὐτῶν κτίσματα. Ἡ ἐξαγορὰ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἢ τῶν καθολικῶν καὶ εἰδικῶν διαδόχων των ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ καλλιέργειαν. Ἡ μὴ τήρησις τοῦ ὅρου τούτου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν ἀνάκλησιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Ἡ ἐξαγορά, οὖσα δυνητικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ τιμήματος ἴσου:

α) Πρὸς τὰ 2/10 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς ἀγοραίας ἀξίας, προκειμένου περὶ τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων καὶ τὸ 1/10 τῆς αὐτῆς ἀξίας προκειμένου περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

β) Πρὸς τὰ 5/10 διὰ τὰ ἀστικὰ ἀκίνητα καὶ τὰ 2/10 διὰ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τῆς ὡς ἄνω ἀξίας των, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920 μέχρι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

γ) Πρὸς τὰ 7/10 διὰ τὰ ἀστικὰ ἀκίνητα καὶ τὰ 5/10 διὰ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τῆς ὡς ἄνω ἀξίας των, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 29ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1966 καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

4. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου κείμενα ἐντὸς τῶν συνοικισμῶν Καλλιθέας καὶ Ἐξωπόλεως τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ Εὐαγγελιστρίας τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου Νομοῦ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς νήσου Κῶ εἰς περιοχὴν Καζέρμας ἐκποιοῦνται πρὸς τοὺς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954 κατόχους αὐτῶν ἢ τοὺς κληρονόμους ἢ τοὺς εἰδικοὺς διαδόχους των, ἐφ' ὅσον ἡ κατοχὴ των συνεχίζεται ἔκτοτε ἄνευ διακοπῆς, ἀντὶ τιμήματος ἴσου πρὸς τὸ 1/7 τῆς ἀγοραίας ἀξίας των. Ἡ ἐκποίησις χωρεῖ ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως παρὰ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐντὸς σχεδίου πόλεως οἰκοπέδων. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν συνοικισμῶν Καλλιθέας καὶ Ἐξωπόλεως τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τῆς περιοχῆς Καζέρμας τῆς νήσου Κῶ ὡς ἐμβαδὸν ἀρτίου οἰκοπέδου λαμβάνεται τὸ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος καθορισθησόμενον κατὰ τὴν ἔνταξιν τῶν συνοικισμῶν τούτων εἰς τὸ σχέδιον πόλεως. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ κατεχόμενα ἀκίνητα, κατὰ τὴν ἔνταξίν των εἰς τὸ σχέδιον πόλεως, ἤθελον ἀποτελέσει κοινοχρήστους χώρους, ἐπιτρέπεται, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκποίησις ἑτέρας ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου ἐμβαδοῦ μέχρις ἑνὸς (1) ἀρτίου οἰκοπέδου ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, κειμένης εἰς τοὺς αὐτοὺς συνοικισμοὺς τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ἀξίας ἴσης ἢ ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἀρχικῶς κατεχομένων ἀκινήτων.

5. Τὸ περὶ οὗ αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου μειωμένον τίμημα, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν, ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου. Ἡ πέραν τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν ἀξία τοῦ ἀκινήτου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐξ ὁλοκλήρου.

6. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκποιουμένων ἀκινήτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἑνὸς (1) μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου, προκειμένου περὶ τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων ἢ ἑνὸς (1) γεωπόνου ἢ ἀγρονόμου τοῦ Δημοσίου, προκειμένου περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, συντασσομένου πρὸς τοῦτο πρωτοκόλλου καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου, ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ, δὲν ὑπολογίζονται αἱ ὑπὸ τοῦ κατόχου γενόμεναι δαπάναι ἀξιοποιήσεώς του.

7. Ἡ διαπίστωσις τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας τοῦ ἀκινήτου κατόπιν ἐρεύνης. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως, ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, τοῦ προσδιορισθέντος χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου, ἀποφαίνεται τὸ ἁρμόδιον ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Μονομελὲς Πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων τῶν ἄρθρων 682 ἑπόμ. τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον, ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

8. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 416/1974 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972 κλπ.», ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἀπόρριψις τοῦ αἰτήματος τῆς ἐξαγορᾶς ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου μετ' εἰσήγησιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς τοῦ κτήματος ὅπερ καταβάλλεται εἰς ἓξ (6) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἐντόκως πρὸς 7% ἐτησίως. Ἐπὶ ἐξαγορᾶς ἀκινήτων κειμένων εἰς τὰς παραμεθορίους περιοχὰς αἱ δόσεις αὗται ὁρίζονται εἰς δώδεκα (12).

Ὑπὸ κατόχων ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000) δραχμάς, κατὰ τὸ πρὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔτους, αἱ δόσεις δύνανται νὰ ὁρίζωνται εἰς εἴκοσι (20).

9. Οἱ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούμενοι εἰς ἐξαγορὰν καὶ ὑποβάλλοντες σχετικὴν αἴτησιν ἀπαλλάσσονται, ἐφ' ὅσον ἤθελε πραγματοποιηθῆ αὕτη, τῆς ὑποχρεώσεως τῶν πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν, ἀποκλειομένης ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς οἱουδήποτε ποσοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν κατὰ τὰ ἄνω αἰτησαμένων τὴν ἐξαγοράν, μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου, δύναται νὰ ἐγκρίνεται ἡ ἀναστολὴ εἰσπράξεως τῶν βεβαιωθέντων ποσῶν ἀποζημιώσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασία τῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς περὶ αὐτῆς αἰτήσεως.

10. Ἐξαιροῦνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης ἐξαγορᾶς τὰ ἀκίνητα, ἅτινα θέλουν χαρακτηρισθῆ ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἀναγκῶν ἢ σκοπῶν δι' ἠτιολογημένων ἀποφάσεων τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένων βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 416/1974.

11. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐξαγορὰν ἢ μὴ ὑποβολῆς τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματός του ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τασσομένης προθεσμίας ἢ μὴ ἐγκρίσεως τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἀκινήτου, πᾶς κατέχων ἀκίνητον τοῦ Δημοσίου ἀποβάλλεται, διοικητικῶς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, μὴ ἀποκλειομένης καὶ πάσης ἄλλης διαδικασίας προβλεπομένης ὑπὸ τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων κειμένης νομοθεσίας. Τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ θέλουν καθορισθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος».

2. Γενόμεναι καταλήψεις οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων τοῦ Δημοσίου εἰς Ἀγροτικὸν Οἰκισμὸν Σαρκουνᾶς Κοινότητος Ζήρειας Ν. Ἀχαΐας, νομιμοποιοῦνται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν κατόχων των τιμήματος ἴσου πρὸς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ καταληφθέντος χώρου, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ νομιμοποίησις δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῶν πεντήκοντα (50) τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 2.

Αἰτήσεις ἐξαγορᾶς δημοσίων κτημάτων, ὑποβληθεῖσαι ἐμπροθέσμως, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀντικαθιστωμένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 263/1968 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972 καὶ παραμείνασαι ἐκκρεμεῖς μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐξετάζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 263/1968, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται

διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Ὡς ἐκκρεμεῖς θεωροῦνται καὶ αἱ αἰτήσεις, αἵτινες ἐνεκρίθησαν μὲν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐκδοθῆ τὸ οἰκεῖον πωλητήριον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὑποβάλλοντες αἰτήσεις ἐξαγορᾶς ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 263/1968 ποινικῆς εὐθύνης, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀκίνητα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3800/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων-κειμένων διατάξεων ὡς καὶ τῶν διεπουσῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὀργανισμὸν Ν. 2100/1952 κλπ.» ἐκποιοῦνται ἀντὶ τιμήματος ἴσου πρὸς τὸ 1/3 τῆς ἀγοραίας ἀξίας των πρὸς τοὺς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 αὐθαιρέτους κατόχους αὐτῶν ἢ τοὺς κληρονόμους ἢ τοὺς εἰδικοὺς διαδόχους των, ἐφ' ὅσον ἡ κατοχή των συνεχίζεται ἔκτοτε ἄνευ διακοπῆς καὶ δὲν κέκτηνται οὗτοι ἑτέραν ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας ἀνωτέρας τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα μεῖζον τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὸ πρὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔτος.

2. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατόχου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν, μονίμως κατοικοῦσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὰς νησῖδας Ἀγαθονήσιον, Ἀρκιούς, Μαράνθην καὶ Σαρίαν τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου καὶ στερουμένην στέγης παραχωρεῖται δωρεὰν κατὰ κυριότητα ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἔκτασις κτημάτων τοῦ Δημοσίου μέχρις ἐμβαδοῦ χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένη ἐντὸς τῶν νησίδων τούτων, δι' ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς πρὸς στέγασίν της. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐδαφίου ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας δέον νὰ ἔχῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Ἀνάλογοι ἐκτάσεις κτημάτων τοῦ Δημοσίου παραχωροῦνται δωρεὰν καὶ εἰς τὰς Κοινότητας τῶν ἀνωτέρω νησίδων πρὸς κάλυψιν στεγαστικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, τὴν δημιουργίαν κοινοχρήστων χώρων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελοῦς χαρακτῆρος ἔργων.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται, ἄνευ τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὸ ἐμβαδὸν τῶν 1.000 τετραγωνικῶν μέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν αὐθαιρέτως κατεχομένων ἐκτάσεων κτημάτων τοῦ Δημοσίου τῶν κειμένων εἰς τὰς ἀνωτέρω νησῖδας, ἐφ' ὧν ἔχουν ἀνεγερθῆ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω οἰκογενειῶν ἢ τῶν Κοινοτήτων οἰκοδομαὶ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν των.

3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχώρησις, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου, ἀποτελούσης τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ τὰς βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνεργουμένας παραχωρήσεις ἀκινήτων, οὐδεὶς φόρος, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εἰσφορὰ ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου ὀφείλεται.

5. Τὸ ὑπὸ κτηματολογικὰ στοιχεῖα Γαιῶν Ρόδου Τόμος 3, Φύλλον 80, Φάκελλος 541, μερὶς 596 (Β.Κ. 1594) ἀκίνητον, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, περιέρχεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὑποχρεουμένου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραχωρήσει τοῦτο εἰς τὸν «οἰκοδομικὸν συνεταιρισμὸν παραπηγματούχων Ἁγίας Τριάδος Ρόδου» εἰς τὴν τιμὴν ἣν εἶχε κατὰ τὸ ἔτος 1972, καταβλητέαν ὑπὸ τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς δέκα ἐτησίας ἀτόκους δόσεις πρὸς στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν παραπηγματούχων - μελῶν του, διὰ τὴν ἐντὸς τούτου, δαπάναις τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀνέγερσιν κατοικιῶν. Τὸ παραχωρούμενον εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀκίνητον, δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, δύναται ὅμως νὰ μεταβιβασθῇ λόγῳ προικὸς ἢ αἰτίᾳ θανάτου.

Ἄρθρον 6.

Ἀστικὰ ἢ ἀγροτικὰ ἀκίνητα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, κείμενα εἰς παραμεθορίους περιοχάς, μεμισθωμένα εἰς ἐπαγγελματίας ἢ βιοτέχνας ἀπὸ πενταετίας, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑπτακοσίας χιλιάδας (700.000) δραχμάς, δύναται νὰ ἐκποιοῦνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς μισθωτὰς τούτων, ἀντὶ τιμήματος ἴσου πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἑνὸς (1) μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ καταβαλλομένου εἰς πέντε (5) ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἐντόκως πρὸς 7% ἐτησίως. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διάταγμα «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὸ ἄρθρον 115 αὐτοῦ, ἄρθρον 115α', ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 115α'.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη τὸ καθορίζον τὴν ἀποζημίωσιν πρωτόκολλον, ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ, δύναται, νὰ προτείνῃ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεως καὶ ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἀνακοπὴν προβλεπομένης προθεσμίας.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ αἰτούμενος τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀναπτύξῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀποζημίωσις προσκομιζόμενα στοιχεῖα καὶ τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βάσιμον τὸ αἴτημα, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέου συμπέσουν, συντάσσεται περὶ τούτου ἠτιολογημένη πρᾶξις ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορὰ θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

5. Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀποζημίωσις συζήτησιν τῆς αἰτήσεως περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πράξεως δέον νὰ προσάγεται εἰδικὴ ἔγγραφος πληρεξουσιότης. Τὸ παρέχον τὴν πληρεξουσιότητα ἔγγραφον δύναται νὰ εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν. Ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐντολέως πρέπει νὰ βεβαιοῦται ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων, βεβαιουμένης τῆς γνησιότητος τῶν ὑπογραφῶν τούτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐγγράφου δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, περιέχοντος τὴν ἐνώπιον αὐτῶν δήλωσιν τοῦ ἀγραμμάτου ὑποχρέου περὶ τοῦ διοριζομένου πληρεξουσίου αὐτοῦ.

7. Τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα κατατίθενται εἰς τὴν κατὰ τόπον ἁρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν».

2. Ἀνακοπαὶ κατὰ πρωτοκόλλου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895/1933 κοινοποιηθεῖσαι ἐντὸς τῆς νομίμου μηνιαίας προθεσμίας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπροσωποῦντα τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὡς ἔδει καὶ ἀπορριφθεῖσαι οὕτω ὡς ἀπαράδεκτοι, ἐλλείψει προδικασίας, ἐπανασυζητοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἁρμοδίου δικαστηρίου τούτου, κοινοποιουμένης κλήσεως μετ' ἀντιγράφου τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἁρμόνιον Οἰκον. Ἔφορον ἐντὸς προθεσμίας 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ἡ βεβαιωθεῖσα ἀποζημίωσις δὲν ἔχει ὁλοσχερῶς καταβληθῆ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1540/1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας», προστεθὲν εἰς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος ἐδάφιον 5, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν, δύναται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθοῦνται ἄνευ δημοπρασίας πρὸς τοὺς κατόχους αὐτῶν».

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰδικῶν σκοπῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐποπτευομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων. Ἡ παραχώρησις αὕτη γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ νοεῖται ὡς περιλαμβάνουσα καὶ τὴν ἐπὶ οἰκοπέδων τοῦ Δημοσίου δυνατότητα ἀνεγέρσεως οἰκοδομημάτων.

Ἄρθρον 10.

Ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μὴ ἀναγκαιοῦντα διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς, δύναται νὰ διατίθενται δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν κάλυψιν ἑτέρων κρατικῶν σκοπῶν. Ἡ παραχώρησις συντελεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου τούτου. Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖ τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διατάξεων, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν, πρὸ τοῦ ἔτους 1940, δικῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, περὶ τῆς κυριότητος ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁριστικὴ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασις Πολιτικοῦ Δικαστηρίου καὶ κάτοχοι τῶν ἐπιδίκων τυγχάνουν οἱ ἀντίδικοι τοῦ Δημοσίου, ἡ συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς, τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου δυναμένων νὰ περιορισθοῦν μέχρι τοῦ ἑνὸς πέμπτου (1/5) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς καὶ μόνον, ἐφαρμόζεται, ἀναλόγως, καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀκινήτων ἀγορασθέντων ὑπὸ τρίτων πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1966 παρὰ τῶν νομέων ἢ κατόχων τούτων, κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ Δημοσίου, ὅτι δὲν προβάλλει δικαιώματα κυριότητος καὶ διὰ τὰ ὁποῖα μεταγενεστέρως, προέκυψαν στοιχεῖα, ὅτι ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τοῦτο. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου περιορίζεται μέχρι τοῦ ἑνὸς δωδεκάτου (1/12) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων, κειμένων εἰς τὰς περιφερείας Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης, ὡς καὶ τῶν νήσων Χίου καὶ Λέσβου τὰ τυχὸν προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δικαιώματα περιορίζονται εἰς τὴν πέραν τῶν εἴκοσι πέντε (25) στρεμμάτων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν, δι' ἕκαστον δικαιοῦχον, ἐφ' ὅσον: α) τὰ κτήματα κατέχονται ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν περιοχῶν τούτων συνεχῶς ὑπὸ τῶν φερομένων ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των καὶ καλλιεργοῦνται ἔκτοτε ὑπ' αὐτῶν ἀδιαλείπτως, β) δὲν τελοῦν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου ἢ δὲν διεκδικοῦνται δικαστικῶς παρ' αὐτοῦ ἢ δὲν ἐκκρεμεῖ διοικητικὴ ἔρευνα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1539/1938 καὶ γ) κεῖνται εἰς ἀπόστασιν πέραν τῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιλαμβάνονται καὶ παντὸς εἴδους κτίσματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα κεῖνται εἰς χωρία μέχρι 2.000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν εἰς τὰς Νέας Χώρας δημοσίων γαιῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 101 ἑπόμ. τοῦ Π.Δ. τῆς 11/12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» δὲν θίγονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ ἀκινήτων τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α.Ν. 1539/1938 «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γνωματεύοντος καὶ ἐπὶ τοῦ τελεσφόρου καὶ συγκεκριμένου τῆς ὑποδείξεως».

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 263/1968 εἶναι, ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀκίνητα ἐν Δωδεκανήσῳ, περιελθόντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἰταλικοῦ Δημοσίου καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, λόγῳ μὴ προσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ κτηματολογίου τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἰδιοκτησίας των στοιχείων ἢ μὴ προσαγωγῆς ἐπαρκῶν τοιούτων, ἢ ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Διοικήσεως διότι παρέμειναν ἀκαλλιέργητα, ἀποδίδονται ὑπὸ τούτου εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας αὐτῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικοὺς διαδόχους των, κατὰ περίπτωσιν, Ἕλληνας τὸ γένος.

2. Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποδόσεως ἐξαιροῦνται τὰ κάτωθι ἀκίνητα:

α) Τὰ μεταβιβασθέντα εἰς τρίτους ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελοῦς σκοποῦ.

β) Τὰ ἐφ' ὧν ἔχουν ἀνεγερθῆ οἰκοδομαὶ ὑπὸ τῆς τέως Ἰταλικῆς Διοικήσεως ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ παρὰ τρίτων, ἐνεργησάντων εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, εἴτε καὶ αὐθαιρέτως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ αὐθαιρέτως οἰκοδομήσας τυγχάνει ὁ πρώην ἰδιοκτήτης.

γ) Τά, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972, ὡς νῦν ἰσχύει, κριθέντα ἢ κρινόμενα ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἀναγκῶν ἢ ἀναγκῶν τῶν

εἰς ἃ ταῦτα ἔχουν παραχωρηθῆ κατὰ χρῆσιν νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

δ) Τὰ κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως τῶν πόλεων Ρόδου καὶ Κῶ, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς ζώνης ἑκατὸν πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τῆς μέσης στάθμης τῆς γραμμῆς τῆς θαλάσσης. Ἡ ζώνη αὕτη, εἰδικῶς διὰ τὰς ἑκατέρωθεν τοῦ Ἐνυδρείου (Ἀκτὴ Κουμπουρνοῦ) τῆς πόλεως Ρόδου κειμένας ἐκτάσεις μέχρι μήκους ὀκτὼ (8) χιλιομέτρων ἐκ τούτου, μετρουμένου ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὰς ἀκτὰς Ἐθνικῶν ἢ Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ὁρίζεται εἰς χίλια (1.000) μέτρα.

ε) Τὰ κείμενα ἐκτὸς σχεδίου πόλεως ἀστικὰ ἀκίνητα μόνον καθ' ὃ τμῆμα ταῦτα ὑπερβαίνουν τό, ὑπὸ τῶν περὶ σχεδίου πόλεως διατάξεων, ἐπιτρεπόμενον πρὸς οἰκοδόμησιν ἐμβαδόν. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ τμῆμα τοῦτο εἶναι ἔλασσον τοῦ ἐπιτρεπομένου πρὸς οἰκοδόμησιν ἐμβαδοῦ καὶ δὲν δύναται, διὰ συνενώσεώς του μετὰ συνεχομένης δημοσίας ἐκτάσεως, νὰ ἀποτελέσῃ ἔκτασιν ἴσην ἢ μείζονα τοῦ ἐμβαδοῦ τούτου.

στ) Τὸ πέραν τῆς ἐκτάσεως τῶν εἴκοσι πέντε (25) στρεμμάτων τμῆμα τῶν ἐχόντων τουριστικὴν ἢ οἰκοπεδικὴν ἀξίαν ἀγροτικῶν κτημάτων.

ζ) Τὸ πέραν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἑκατὸν (100) στρεμμάτων τμῆμα τῶν μὴ ἐχόντων τουριστικὴν ἢ οἰκοπεδικὴν ἀξίαν ἀγροτικῶν κτημάτων κατὰ συνιδιοκτήτην.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀκινήτων ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕπαρξιν δικαιώματος κυριότητος τῶν αἰτούντων καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τιθεμένων προϋποθέσεων, τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Δωδεκανήσου Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς ἣν, εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, θὰ μετέχῃ μετὰ ψήφου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος προσκομιζομένων ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς καὶ τοῦ πορίσματος τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου ἐνεργουμένης ἐρεύνης, στηριζομένης, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπὶ ἐρεύνης τῶν ἁρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου.

5. Ἡ περὶ ἀποδόσεως ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἀποτελεῖ τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς.

6. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ρύθμισις δὲν καταλαμβάνει τοὺς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἱκανοποιηθέντας τέως ἰδιοκτήτας ἢ διαδόχους αὐτῶν διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν δικαιουμένων αὐτοῖς ἀκινήτων ἢ παραχωρήσεως ἑτέρων τοιούτων ἢ καταβολῆς ἀποζημιώσεως ἢ δι' οἱουδήποτε ἑτέρου τρόπου.

7. Διὰ τήν, βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόδοσιν τῶν ἀκινήτων οὐδεὶς φόρος, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εἰσφορὰ ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ὀφείλεται.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, αἱ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου παραμένουσαι καλλιεργήσιμοι καὶ μὴ ἔχουσαι δασοπονικὴν σημασίαν γαῖαι, ἀποφαινομένου περὶ τούτου τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου δι' ἠτιολογημένης μετ' αὐτοψίαν ἐκθέσεως, τίθενται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Δωδεκανήσου καὶ διατίθενται εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῶς ἀποκατεστημένους γεωργούς, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, εἰς ἣν μετέχει ὡς μέλος αὐτῆς, μετὰ ψήφου καὶ ὁ ὡς ἄνω Οἰκονομικὸς Ἔφορος, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς. Τῆς ὡς ἄνω διαθέσεως ἐξαιροῦνται αἱ γαῖαι, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, τοῦ προορισμοῦ των ἢ τῆς τουριστικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς ἀξιοποιήσεως τῆς περιοχῆς, ἔχουν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, περὶ ἧς κρίνει ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 18.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμοῦσαι παρὰ ταῖς Ἐπιτροπαῖς Ἀπαλλοτριώσεων Ρόδου καὶ Κῶ αἰτήσεις περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1546/1950 «περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως ἐν Δωδεκανήσῳ», κρίνονται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν διὰ πευκοδασῶν κεκαλυμμένων ἐκτάσεων, περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1151/1872 ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, αἱ ὑπ' ἀριθ. 116/1868 καὶ 698/1876 ἀποφάσεις τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 110/1878 ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν μὴ κεκαλυμμένων διὰ πευκοδασῶν ἐκτάσεων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ ἤδη Δήμου Κερατέας ὡς καὶ τῆς ἀγροτικῆς κοιλάδος τοῦ Θορικοῦ καὶ κατεχομένων πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, οὐδὲν δικαίωμα κυριότητος ἢ νομῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑφίσταται διὰ τὰς μέχρις ἑκατὸν (100) στρεμμάτων δι' ἕκαστον κάτοχον ἀγροτικὰς ἐκτάσεις, θεωρουμένου δι' αὐτάς, ἀνεξαρτήτως πάσης ἀντιθέτου διατάξεως, ὡς ἐν πάσῃ περιπτώσει συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου τῆς ἐκτάκτου χρησικτησίας κατ' αὐτοῦ.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμίσεως: α) αἱ ἐκτάσεις αἱ καταλαμβανόμεναι ὑπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας καὶ β) αἱ ἐκτάσεις αἵτινες ἀπεψιλώθησαν τῶν ἐπ' αὐτῶν πρότερον πευκοδασῶν, ἕνεκεν πυρκαϊῶν.

3. Εἰς τὴν ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ρύθμισιν ὑπάγονται καὶ αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι καὶ διαφοραὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τρίτων, ἀφορῶσαι εἰς μὴ κεκαλυμμένας διὰ πευκοδασῶν ἀγροτικὰς ἐκτάσεις μέχρις ἑκατὸν (100) στρεμμάτων δι' ἕκαστον κάτοχον, κειμένας ἐντὸς τῆς ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἤδη περιοχῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Κερατέας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη ἀμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις τακτικοῦ Δικαστηρίου, καταργουμένων τῶν ἐκκρεμουσῶν σχετικῶν δικῶν καὶ συμψηφιζομένης τῆς ἑκατέρωθεν δικαστικῆς δαπάνης.

4. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος δικαιοῦχοι ἐξαγορᾶς ἀκινήτων τοῦ συνοικισμοῦ Εὐαγγελιστρίας τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς παντὸς τιμήματος ἐφ' ὅσον τυγχάνουν δικαιοῦχοι ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισμὸς γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος, συντασσομένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ ἄλλης Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἔχοντος ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα πρὸς σύνταξιν τοιούτου διαγράμματος ἰδιώτου Μηχανικοῦ, χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, τὸ διάγραμμα δέον, μετὰ προηγουμένην ἐπαλήθευσιν τῆς ἀκριβοῦς ἀποτυπώσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, νὰ θεωρῆται παρ' αὐτῆς».

2. Ὁριογραμμαὶ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας, καθορισθεῖσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ διαγραμμάτων συνταχθέντων ὑπὸ ἰδιωτῶν Μηχανικῶν καὶ θεωρηθέντων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Διευθύνσεων Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, θεωροῦνται νομίμως καθορισθεῖσαι.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 21.

Σύστασις θέσεων προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

1. Συνιστῶνται παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Μελετῶν καὶ Ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν αἱ κάτωθι θέσεις, πληρούμεναι διὰ προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου:

α) Ἕξ (6) θέσεις ἀναλυτῶν συστημάτων.

β) Δέκα (10) θέσεις προγραμματιστῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσλαμβανομένου ὡς ἄνω προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τριετίας.

2. Τὰ προσόντα καὶ τὰ τοῦ τρόπου προσλήψεως, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσλαμβανομένου προσωπικοῦ, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 22.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων κειμένης νομοθεσίας, ἀναγκῶν εἰς τεχνικὸν προσωπικόν, δύναται νὰ προσλαμβάνηται παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν προσωπικόν, πέραν τοῦ ἤδη ὑπηρετοῦντος, συνδεόμενον μετὰ τοῦ Δημοσίου διὰ σχέσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὡς ἑξῆς:

α) Τρεῖς (3) τοπογράφοι μηχανικοί.

β) Τρεῖς (3) βοηθοὶ τοπογράφοι μηχανικοὶ καὶ

γ) δύο (2) σχεδιασταί.

2. Ἡ διάρκεια τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὁρίζεται διετής, δύναται δὲ νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν (1) εἰσέτι ἔτος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπά, κατὰ περίπτωσιν, τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 342/1969 «περὶ προσλήψεως ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν». Οἱ ὅροι, αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΟΤΑ καὶ Ν.Π. Δ.Δ. καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας νομοθεσίας».

Ἄρθρον 23.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται:

1. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 422/1947 «περὶ καταργήσεως τοῦ διὰ τοῦ Α.Ν. 1219/1938 ἐπιβληθέντος προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας», τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3800/57 καὶ τοῦ Β. Δ/τος 538/1961 «περὶ τρόπου ἐκποιήσεως ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου ἐκτιμωμένης ἀξίας ἀνωτέρας τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν».

3. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3286/1955 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1955 ὑπ' ἀριθ. 206 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτημάτων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3800/1957.

4. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1546/1950.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ **ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ**
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ**	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 901

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111/74, Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῶν:

1) Ἄρθρου 48 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 720/70 «περὶ Στρατολογίας».

2) Ἄρθρου 20 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 1327/1973 «περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

3) Ἄρθρου 22 παρ. 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 1400/1973 «περὶ καταστάσεως τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 670/126696/13.7.77 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 937/77 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Π.Δ. 111/1974 «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἰάσιμα, χορηγεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς οἰκείας σχολῆς προβλεπομένη ἀναρρωτικὴ ἄδεια, βάσει γνωματεύσεως τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς ταύτην παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου εἰς ὃ ἐνοσηλεύθησαν ἢ ὑπὸ τῆς σχολῆς, κατόπιν ἐνδείξεως τοῦ Νοσοκομείου, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 374/1973 Β.Δ. «περὶ τῆς συνθέσεως ἁρμοδιοτήτων καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐπιτροπῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων». Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὀργανισμῶν δὲν ὁρίζεται ἡ διάρκεια τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας εἰς τούτους δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀναρρωτικὴ ἄδεια μέχρι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας οὗτοι κρίνονται ὁριστικῶς».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Γενικὸς πίναξ Νοσημάτων Παθήσεων καὶ βλαβῶν αὔξων ἀριθμὸς 389 (στήλη ε) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«389 I/1(0/1)» όπτική όξύτης άνευ ή μετά διορθώσεως 10/10 εις έκαστον όφθαλμόν τής διαθλαστικής άνωμαλίας μή ύπερβαινούσης τάς τρεϊς (3) σφαιρικάς διοπτρίας. (Εις τήν διόρθωσιν λαμβάνεται ύπ' όψιν τό άθροισμα σφαίρας κυλίνδρου). Ειδικώς οί υποψήφιοι τής Στρατιωτικής Σχολής Εύελπίδων, τής Σχολής 'Ανθυπομοιράρχων, τής Σχολής Μονίμων 'Υπαξιωματικών, τής Σχολής 'Ενωμοταρχών καί τής Σχολής Χωροφυλακής ώς καί οί υποψήφιοι έφεδροι 'Αξιωματικοί των 'Όπλων δέον όπως έχουν όπτικήν όξύτητα 10/10 άνευ ή μετά διορθώσεως εις έκαστον όφθαλμόν, τής διαπλαστικής άνωμαλίας μή υπερβαινούσης τήν μίαν (1) σφαιρικήν διοπτρίαν. (Εις τήν διόρθωσιν λαμβάνεται ύπ' όψιν τό άθροισμα σφαίρας κυλίνδρου).

Εις τόν επί τής 'Εθνικής 'Αμύνης 'Υπουργόν, άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί έκτέλεσιν τοϋ παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τή 23 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 902

Περί 'Ιδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τάς διατάξεις :

α) Τής παρ. 2 τοϋ άρθρου 2 τοϋ Ν. 423/1976 «περί Γυμναστηρίων καί ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις τόν έξωσχολικόν άθλητισμόν» (ΦΕΚ 223/21.8.1976 τ. Α).

β) Τήν ύπ' άριθ. Ε.Π. 6690/28.9.1976 άπόφασιν τοϋ Πρωθυπουργού καί τοϋ 'Υπουργού 'Εσωτερικών «περί μεταβιβάσεως άρμοδιοτήτων εις τόν 'Υφυπουργόν 'Εσωτερικών» (ΦΕΚ 1222/2.10.1976 τ. Β').

γ) Τήν ύπ' άριθ. ΔΛ7/2/7/9833/75 άπόφασιν τοϋ Πρωθυπουργού καί τοϋ 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί άναθέσεως άσκήσεως άρμοδιοτήτων τοϋ 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως εις τούς παρά τώ 'Υπουργείω Προεδρίας Κυβερνήσεως 'Υφυπουργούς» (ΦΕΚ 779/29.7.1975 τ. Β').

δ) Τήν ύπ' άριθ. 14/1977 άπόφασιν τοϋ Κοινοτικού Συμβουλίου Πελοπίου Ν. 'Ηλείας έγκριθείσης διά τής ύπ' άριθ. 18270/1977 όμοίας τοϋ Νομάρχου 'Ηλείας.

ε) Τήν ύπ' άριθ. 935/1977 γνωμοδότησιν τοϋ Συμβουλίου τής 'Επικρατείας, προτάσει των 'Υφυπουργών Προεδρίας τής Κυβερνήσεως καί 'Εσωτερικών, άποφασίζομεν :

'Άρθρον μόνον.

Εις τήν Κοινότητα Πελοπίου τοϋ Νομού 'Ηλείας ιδρύεται Κοινοτικόν Γυμναστήριον ώς 'Υπηρεσία αύτής.

Εις τόν 'Υφυπουργόν 'Εσωτερικών, άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί έκτέλεσιν τοϋ παρόντος.

'Εν 'Αθήναις τή 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ — ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 903

Περί 'Ιδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τάς διατάξεις :

α) Τής παρ. 2 τοϋ άρθρου 2 τοϋ Ν. 423/1976 «περί Γυμναστηρίων καί ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις τόν έξωσχολικόν άθλητισμόν» (ΦΕΚ 223/21.8.1976 τ. Α').

β) Τήν ύπ' άριθ. Ε.Π. 6690/28.9.1976 (ΦΕΚ Β 1222/76) άπόφασιν τοϋ Πρωθυπουργού καί τοϋ 'Υπουργού 'Εσωτερικών «περί μεταβιβάσεως άρμοδιοτήτων εις τόν 'Υφυπουργόν 'Εσωτερικών».

γ) Τήν ύπ' άριθ. ΔΛ7/2/7/9833/75 άπόφασιν τοϋ Πρωθυπουργού καί τοϋ 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί άναθέσεως άσκήσεως άρμοδιοτήτων τοϋ 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως εις τούς παρά τώ 'Υπουργείω Προεδρίας Κυβερνήσεως 'Υφυπουργούς» (ΦΕΚ 779/29.7.75 τ. Β').

δ) Τήν ύπ' άριθ. 20/13.6.1977 άπόφασιν τοϋ Κοινοτικού Συμβουλίου Μεσενικόλα Καρδίτσης έγκριθείσης διά τής ύπ' άριθ. 10812/22.6.77 όμοίας τοϋ Νομάρχου Καρδίτσης.

ε) Τήν ύπ' άριθ. 886/1977 γνωμοδότησιν τοϋ Συμβουλίου τής 'Επικρατείας, προτάσει των 'Υφυπουργών Προεδρίας τής Κυβερνήσεως καί 'Εσωτερικών, άποφασίζομεν :

'Άρθρον μόνον.

Εις τήν Κοινότητα Μεσενικόλα τοϋ Νομού Καρδίτσης ιδρύεται Κοινοτικόν Γυμναστήριον ώς 'Υπηρεσία αύτής.

Εις τόν 'Υφυπουργόν 'Εσωτερικών, άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί έκτέλεσιν τοϋ παρόντος.

'Εν 'Αθήναις τή 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ — ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 904

Περί συμπληρώσεως τοϋ άρθρου 16 τοϋ Ν. 22/75 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως Δημοσίων Διοικητικών 'Υπαλλήλων καί 'Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τάς διατάξεις τής παραγράφου 2 τοϋ άρθρου 16 τοϋ Ν. 22/75 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικών 'Υπαλλήλων καί 'Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

2. Τήν ύπ' άριθ. 794/13.7.77 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοϋ 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου.

3. Τήν ύπ' άριθ. 913/1977 γνωμοδότησιν τοϋ Συμβουλίου τής 'Επικρατείας, προτάσει τοϋ επί των Κοινωνικών 'Υπηρεσιών 'Υπουργού, άποφασίζομεν :

'Άρθρον μόνον.

Εις τό άρθρον 16 τοϋ Ν. 22/1975 παραγρ. 1 προστίθεται έδάφιον ύπό στοιχεία ιη' έχον ούτω :

«(ιη') ή νόσος τοϋ γλαυκώματος, ή φυματίωσις των νεφρών».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1977.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(6)

Περὶ χρηματοδοτήσεως βάμβακος ἐσοδείας 1977.

Ἔγγραφον Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 405557/7411/21.9.1977 (Ν.Ε. 5324α).

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 228/22.9.1977 συνεδριάσεως τῆς Ὑποεπιτροπῆς Δανείων καὶ Συναλλάγματος).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Ὑποεπιτροπὴ Δανείων καὶ Συναλλάγματος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 405557/7411/21.9.1977 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δι' οὗ τοῦτο εἰσηγεῖται τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ὁμαλὴν συγκέντρωσιν τοῦ βάμβακος ἐσοδείας 1977, ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰδικὴν δανειοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μέχρι ποσοῦ δρχ. 2.000.000.000 (δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων) διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΚΥΔΕΠ καὶ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν ἐξαγορὰν βάμβακος συσπόρου ἢ ἐκκοκκισμένου, ἐσοδείας 1977.

Εἰς τοὺς παραγωγοὺς θὰ καταβάλλωνται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος δελτίων τιμαί.

Ἡ κατανομὴ τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων πρὸς τὴν ΚΥΔΕΠ ἢ τὰς Γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὀργανώσεις θὰ λαμβάνῃ χώραν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας βάσει ἐντολῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ παρακρατῇ ἐκ τῶν χορηγουμένων δανείων τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ἐνεχυριαζομένην ποσότητα βάμβακος μέρους τῶν χρεῶν τῶν παραγωγῶν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ἀρχὰς ἑκάστου δεκαπενθημέρου, κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον δεκαπενθήμερον σημειωθεῖσαν κίνησιν εἰς τὰ δάνεια αὐτῆς ἐπ' ἐνεχύρῳ βάμβακος, ἤτοι:

α) 1. ἐνεχυριασθεῖσα ποσότης ἐκκοκκισμένου βάμβακος
2. ποσὸν χορηγηθέντων δανείων

β) 1. ἀποδοθεῖσα ποσότης ἐνεχυριασμένου βάμβακος
2. εἰσπραχθὲν ποσὸν ἔναντι ὀφειλῶν ἐκ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ βάμβακος.

Εἰς περίπτωσιν ἐξαγορᾶς παρὰ τῶν παραγωγῶν συσπόρου ἢ ἐκκοκκισμένου βάμβακος διὰ λογαριασμὸν τῆς ΚΥΔΕΠ ἢ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων, θὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἡ ἀξία ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ βάμβακος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος δελτίων, τιμῶν. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ οὐδεμία διαφορὰ θὰ καταβληθῇ συμπληρωματικῶς εἰς τοὺς παραγωγούς.

Εἰς περίπτωσιν συγκεντρώσεως τοῦ βάμβακος ὑπὸ τῆς ΚΥΔΕΠ καὶ Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν θὰ δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς τούτους οἱαδήποτε ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἤθελε προκύψει μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἄνω χρηματοδοτήσεων δέον νὰ λάβῃ χώραν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Ὁ ἐκ τῶν ὡς ἄνω παρεμβάσεων τῆς ΚΥΔΕΠ ἢ τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν συγκεντρωθησόμενος ἐκκοκκισμένος βάμβαξ δύναται νὰ διατεθῇ ἐλευθέρως εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κατὰ τὰ περὶ ἐξαγωγῶν βάμβακος ἰσχύοντα, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καλλιτέρων, κατὰ τὸ δυνατόν, τιμῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βαμβακοπαραγωγῶν.

2. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορήγησιν ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων, εἰς τοὺς βαμβακοπαραγωγοὺς ἢ ὁμάδας αὐτῶν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ παραχθέντος συσπόρου ἢ ἐκκοκισμένου βάμβακος ἐσοδείας 1977, τὰ ὁποῖα θὰ καθορίζωνται εἰς ποσοστὸν 80% τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου ἐγχωρίου βάμβακος, ὑπολογιζομένης διὰ τὸν δανειοδοτούμενον παραγωγόν:

α) βάσει τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως ὅταν αἱ τιμαὶ τῶν ἐπισήμων δελτίων τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος διαμορφώνονται εἰς ἐπίπεδα κατώτερα τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως,

β) βάσει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν ὅταν αἱ τιμαὶ τῶν ἐπισήμων Δελτίων τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος διαμορφώνονται εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν ὡς ἄνω δανείων δέον νὰ λάβῃ χώραν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31.12.1978.

Ἡ χορήγησις ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν ὡς ἄνω δανείων θὰ λαμβάνῃ χώραν εἰς τὰ πλαίσια τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως (παρ. 1) ἐγκριθείσης εἰδικῆς χρηματοδοτήσεώς της ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 2.000.000.000.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. Ν. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ